ꝓut ipſa cõcupiſcentia trãſit ⁊ progre/
ditur in actū venereū/cõpletū ⁊ conſum/
matū. ⁊ tunc cõſtat eſſe peccatū mortale.
Alio modo ꝓut ipſa cõcupiſcẽtia tran
ſit ⁊ ꝓgredit̃ in aliquos act⁹ diſponentes
ad ipm̄ actū venereū. vel ipm̄ circūſtãtes
ſeu cõcomitantes. Et hoc iterũ cõtingere
poteſt tripliciť. vel enĩ hoc fit ꝑ viſum. vł
ꝑ linguã. vel per tactū. Si p̄io mõ vt qñ
ſcȝ ipſa cõcupiſcẽtia ab extra viſu paſcit̃.
vt qñ q̇s animo ⁊ fine cõcupiſcendi mu/
lierẽ/in ipſam ꝑſpicit ⁊ attendit. ⁊ tũc eſt
peccatū mortale. Nam illð vt dicit Aug.
nõ eſt titillari. ſed plene libidini ꝯſentire
Iuxta illð Math. v. Qui viderit mulie/
rem ad ꝯcupiſcẽdū eã iam mechat⁹ eſt eã
in corde ſuo. Et notãter dicit. ad cõcupi/
ſcendū eam. qm̄ ſi aliquis mulierẽ inſpi/
ceret vt rem pulcrã. ⁊ nõ in deterius ꝓce/
deret. tũc ꝑuum vel nullū eſſet pctm̄. vel
ſolū eſſet pctm̄ curioſitatis. Si vero ſe/
cũdo iſtoꝝ triũ vltimoꝝ modoꝝ fieret. vt
qñ quis mulierẽ ꝓpter libidinẽ ꝓcaretur.
vel colloq̇a familiaria ſecū habet. vel per
verba adulatoria ⁊ deceptiua/ attrahere
conat̃. ⁊ tunc eſt peccatū mortale. Si ṽo
tertio iſtorū triū modorū vltimoꝝ fieret.
quod fit ꝑ oſcula amplex⁹/ hmõiq; mulie
rum cõtrectatiões. Et tũc eſt etiã peccatū
mortale. ⁊ tanto grauius q̃to magis per
talia libido accendit̃ ꝓpter nimiã approxi
matõem ad ignẽ. Et vocat̃ ab aplõ turpi
tudo. Quod tamẽ ita accipi debet. ſi pre/
miſſa ex libidine ſeu ꝓpter libidinẽ fiant.
Nam tãgere mulierẽ/imo ⁊ oſculari. non
libidinis intentõne. ſed ex neceſſitate/ſeu
quadã honeſtate vt interdū fit. nõ eẽt pec
catū. dummodo nihil ſit in intentiõe cor
ruptū ¶ Premiſſa etiã oĩa intellige. ni
ſi ꝑ ſacramẽtū matrimonij cū debita mo/
deratiõe. debitiſq; circūſtãtijs. ſupra vbi
de peccato luxurie actum eſt aliqualiť de/
claratis/excuſarentur.

K

De peccato in ſpi/ritũſctm̄ ⁊ diuerſis ipi⁹ pctĩ acceptionib⁹

Expedita igit̃ iuxta ordinẽ in h̄
tractatulo exponendoꝝ decla/
ratiõe quarte diuiſiõis peccati
mortalis. que (vt ſupra tactuȝ
eſt) ꝑ ſeptẽ vicia capitalia ſumit̃. ipſoꝝq;
ſeptẽ viciorū capitaliū explicata natura.
venit nũc aliq̇liter circa vnã ꝑticulã ter/
tie diuiſionis peccati mortalis ſupra eti/
am poſite tãgendū. ſcȝ in ſpiritūſanctū.
¶ Circa quod ſciendū eſt/ꝙ licet omnia
eſſentialia. oĩbus trib⁹ ꝑſonis ſanctiſſi
me trinitatis equaliť cõueniant cõiter tñ
attribuit̃ ſeu approꝑat̃ ꝑſone patris po/
tentia. ꝑſone filij ſapiẽtia ⁊ ꝑſone ſpũſſan
cti bonitas Et ex hinc inſurgit. ꝙ illi qui
peccant ex infirmitate que ꝓprie cõtrariat̃
potẽtie/ dicũtur peccare in patrẽ. i. cõtra
patrem. Qui enĩ peccãt ex ignorãtia que
proprie cõtrariat̃ ſapiẽtie. dicũtur pecca/
re in filiū. Qui enĩ peccant ex ꝓpria mali
cia que ꝓprie opponit̃ bonitati/dicũt̃ pec
care in ſpm̄ſctm̄ ⁊ eſt ꝓprie peccare ex pro
pria malicia. quando voluntas ſcit ⁊ põt
alicui malo reſiſtere. ⁊ tñ ex ſola malicia il
lud eligit. Ex quo clare apparet pctm̄ in
ſpm̄ſanctū graui⁹ eſſe alijs peccatis. que
in patrẽ ⁊ filiū cõmittunt̃. cū maius ſit ⁊
graui⁹ peccare ex propria malicia. q̃ ex in
firmitate vel ignorãtia. De qua ipi⁹ pctĩ
in ſpiritūſanctū grauitate/latior fiet ĩfra
declaratio. Et quia generaliť oĩa peccata
tam in ſuperioribus declarata q̃ alia. vł ex
infirmitate. vel ex ignorãtia. vel ex propa
malicia cõmittũtur. nõ fuit neceſſe ſpecia
lem de ipſis qualitatib⁹ peccatoꝝ tracta/
tum facere. niſi ſolū de illo peccato in ſpi/
ritūſanctū/quod vltra alia peccata q̃ndã
ſpecialitatẽ quandã q; grauitatẽ impor/
tat ¶ Circa quod pctm̄ ꝓ clariori nature
eius declaratiõe ⁊ intellectu/⁊ eo ꝑmaxi/
me q2 multi frequẽter de ipſo loquũt̃ qui
ꝓpriã eius naturã nõ intelligũt. eſt aduer/
tendū/ꝙ triplex de iſto peccato in ſpiritū
ſanctū reperitur poſitio ſeu acceptio ¶ Ali
qui enĩ vt Hilarius Ambroſ. Hieroni.
⁊ Chryſoſt. ponũt ⁊ dicũt peccatū in ſpi/
ritūſanctū eſſe. qñ ad lrãm aliqua blaſſe/
mia cõtra ſpm̄ſanctū dr̃. ſiue ſpũſſanct⁹
accipiat̃ ſm̄ ꝙ eſt nomẽ eſſentiale toti tri/
nitati cõueniẽs. quelibet enĩ ꝑſona ſpũs
eſt ⁊ ſanctus. ſiue prout eſt nomẽ ſpeciale
vni⁹ in trinitate ꝑſone. Et ſm̄ hãc accep/
tiõem diſtinguit̃ in euangelio Math. xij.
Blaſſemia in ſpm̄ſanctū. ꝯtra blaſſemiã
in filiū homĩs. vbi exemplū de iſta blaſſe
mia habet̃ de iudeis que illa q̄ xp̄s in vir/
tute ſpũſſcti opabat̃/ attribuebãt princi/
pi demonioꝝ. ⁊ ideo dicũtur in ſpm̄ſan/
ctū blaſphemaſſe. ¶ Auguſti. ⁊ aliqui eũ
ſequentes dicũt ⁊ ponũt peccatū in ſpm̄

ſanctũ eſſe finalem impenitentiã. quãdo
ſcʒ aliq̃s in peccato mortali vſqꝫ ad mor/
tem incluſiue pſeuerat. qꝛ vt dicunt talis
in ſpm̃ſanctũ blaſphemare videt̃. qđ qui
dã dicunt nõ ſolũ verbo oris fieri poſſe.
ſed etiã verbo cordis ⁊ verbo operis. Nec
vno ſolũ. imo multis ⁊ multotiẽs. Et di/
cunt ꝙ verbũ ſic acceptũ dicit̃ eẽ blaſphe
mia ꝯtra ſpm̃ſanctũ. qꝛ eſt ꝯtra remiſſio/
nem pctõꝝ q̃ fit p ſpm̃ſctm̃ q̃ eſt charitas
patris ⁊ filij. ¶ Alij ⁊ tertij ponũt ⁊ dicũt
pctm̃ in ſpm̃ſctm̃ eẽ. qñ ex certa malicia.
id eſt ex ipſa deliberata electõe mali pecca
tur. qđ ex ĩproba volũtate liberi arbitrij
ꝓcedit. qꝛ vt tactũ eſt peccat̃ tũc cõtra bo/
nitatẽ que attribuit̃ ⁊ appropãt̃ ſpiritui/
ſctõ. ¶ Et in ꝓpoſito pñti ſm cõem vſum
loquẽdi ⁊ ponendi accipit̃ iſto tertio mõ
ſeu ſm iſtã tertiã acceptõem. Quia capiẽ
do iuxta primã acceptõem ſeu pmũ mo/
dũ ponẽdi. magis ꝓprie eſt pctm̃ ſpeciale
ad infidelitatẽ ptinẽs q̃ opponit̃ ꝯfeſſio/
ni fidei. Iuxta vero ſcđam acceptiõeʒ ſeu
ſcđm modũ ponẽdi. pt ad oĩa vicia pti
nere ⁊ in oĩ genere pctĩ contingere. etiã
in pctĩs a principio ex infirmitate vel ex
ignorãtia cõmiſſis. imo pt cõtingere ho/
minẽ in peccato mortali mori vel ex incu
ria. vel negligẽtia penitẽdi. vel ſubito. vl'
ex improuiſo. Et ideo iuxta hãc tertiam
acceptõem ſeu ipm tertiũ modũ ponendi
fiet hic declaratio de ipſo pctõ in ſpm̃ſan
ctũ. ¶ Circa qđ iterũ p veraciori intellectũ
eſt aduertendũ ꝙ nõ oẽ pctm̃ qđ ex cer
ta malicia cõmittit̃/ dr eſſe pctm̃ in ſpm̃/
ſanctũ. put hic ⁊ cõiter accipit̃. Duplicit̃
eñ ꝯtingere pt aliquẽ ex certa malicia. i.
ex ipſa electõne mali peccare. Vno mõ ex
inclinatõe habitus vicioſi ſeu aſſuefactõ
ne. imo ſm aliquã circũſtãtiã ex ꝓpria ſci/
entia ⁊ deliberatõne ꝙ tñ nõ peccaret in
ſpm̃ſctm̃. imo illđ (vt tactũ eſt) in q̃libet
genere peccati cõtingere pt. Alio mõ põt
q̃s ex ꝓpria malicia peccare ex eo ſcʒ ꝙ ipe
ſcienter ⁊ p cõtemptũ abijcit ⁊ remouet a
ſe illud qđ in eo poterat electõem ſeu con
tinuatõem pctĩ impedire. Et cũ oĩa q̃ pec
cati electõem ſeu cõtinuatõeʒ ĩpedire poſ
ſunt ⁊ impediũt/ ſint ꝓprie effect⁹ ſpũſſctĩ
in hoĩe. ideo ille q̃ vt tactũ eſt ipſa ſic pec/
cati electõem ſeu cõtinuatõem impedien
tia a ſe ſciẽter ⁊ per cõtemptũ abijcit ⁊ re/
mouet. dicit̃ ex ꝓpria malicia ⁊ in ſpm̃ſan
ctũ peccare. Et ita ꝓprie accipit̃ in hoc ꝓ/
poſito etiã ſm cõem acceptõem ex propa
malicia peccare. put adhuc inferi⁹ lati⁹ de/
clarabit̃. ¶ Hui⁹ autẽ pctĩ in ſpm̃ſanctũ
ſm Auguſti. ⁊ cõem acceptõem ponũt̃ eẽ
ſex ſpẽs. ſ. deſpatio. pſumptio. ĩpenitẽtia.
obſtinatio. impugnatio veritatis agnite
inuidẽtia fraterne gratie. Quaꝝ nũerus
ſeu ſufficiẽtia ſic ſumit̃. Pctm̃ in ſpm̃ſan
ctũ put (iuxta ſupra tacta) hic. ⁊ cõiter ac/
cipit̃/ fit ⁊ cõmittit̃ p remotionẽ ſeu cõtẽ/
ptũ coꝝ p q̃ homo ab electiõe pctĩ ſeu cõ
tinuatiõe qđ idem eſt in effectu/ pt impe/
diri. Illa autẽ que ſic hoĩem ab electõne
peccati impedire ſeu ratrahere pñt proce
dũt ſeu oriunt̃ vel ex pte diuini iudicij. vl'
ex pte donoꝝ dei. vel ex pte ipſi⁹ pctĩ met.
In iudicio autẽ diuino duo inſunt ſcilʒ
iuſticia ⁊ miſericordia. Reſpectu miſeri/
cordie ex qua cõſurgere hʒ ſpes ex cõſide/
ratiõe ſcʒ diuine miſericordie peccata re/
mittẽtis ⁊ bona premiãtĩs. Qui hãc ſpem
que hoĩem ab electõe peccati retrahere et
impedire habʒ a ſe p cõtemptũ remouet ⁊
abijcit nõ ſperãs ſcʒ deũ pctã debite peni
tenti remittere velle. peccat p primã ſpẽm
pctĩ in ſpm̃ſctm̃ q̃ eſt deſpatio. Reſpectu
vero iuſticie ex q̃ cõſurgere debʒ timor ex
ꝯſideratiõe ſcʒ diuine iuſticie recte ⁊ rigi/
de pctã puniẽtis. Qui hunc timorẽ q̃ me
rito hominẽ ab electõe ⁊ cõtinuatõe pctĩ
impedire ⁊ retrahere hʒ. a ſe p cõtemptũ
remouet ⁊ abijcit ſperãs ſcilʒ ſeu pſumẽs
gloriã ſempiternã ſine meritis vel etiã ſi
ne penitẽtia adipiſci. peccat p ſcđam ſpe/
ciẽ peccati in ſpm̃ſctm̃ q̃ eſt pſumptõ. Et
intelligant̃ hec ſane iuxta declaratõeʒ ſta/
tim tactã. Nam pctm̃ deſpatiõis ⁊ pſum/
ptõis put hic ſumit̃/ nõ cõſiſtit in hoc ꝙ
q̃s dei miſericordiã vel iuſticiã nõ credat
qꝛ tũc non ptinet ad pctm̃ in ſpm̃ſctm̃ p
ut hic ſumit̃. ſʒ poti⁹ ptineret ad pctm̃ in
fidelitatis. Sʒ cõſiſtit in hoc ꝙ ipſa dei
miſericordia vel iuſticia cõtemnit̃ ſeu vi/
lipẽdit̃. ¶ Reſpectu ãt ſcđi mẽbri princi/
palis ſcilʒ donoꝝ dei q̃b⁹ hõ a peccato re
trahit̃ ipſa duo principalit̃ ſunt. Primũ
eſt agnitio veritatĩs fidei q̃ maxime hoĩeʒ
habet ab electõe pctĩ retrahere ſeu ĩpedi/
re. quã q̃ a ſe ſcient̃ ⁊ p ꝯtemptũ abijcit ve
ritatẽ. ſ. agnitã ĩpugnãdo vt licenti⁹ pecca
re valeat. peccat p q̃rtã ſpẽm pctĩ in ſpm̃
ſctm̃ q̃ eſt ĩpugnatio veritatĩs agnite. Aliđ

donū dei ab electione pctī impediēs ſeu
retrahēs/eſt auxiliū interioris grē diuini
tus collate. cōtra quā ponit̄ ſexta ſpecies
peccati in ſpm̄ſanctū. ſcȝ inuidētia frater
ne gratie. dū ſcȝ aliquis nō ſolū pſone fra
tris ſeu pximi inuidet. q̄nimo inuidet eti/
am gratie dei creſcenti ⁊ apparēti in mū/
do. ¶ Reſpectu vero tertij mēbri pricipa
lis. i. pctī in ſe duo ſunt principalit̄ q̄ ho/
minē a peccando impedire ſeu retrahere
poſſunt ⁊ debēt. Primū eſt inordinatio.
turpitudo ac vilitas actus pctī in ſe. Cu
ius debita cōſideratio/ſolet in homīe pe/
nitentiā inducere de pctō cōmiſſo. Et cō
tra hoc homo peccat p tertiā ſpēȝ pctī in
ſpm̄ſanctū ſcȝ p impenitētiā. Scḋm eſt
puitas ⁊ breuitas boni ſeu delectationis
quā aliq̄s in pctō querit ⁊ inuenit. Cuꝰ
ꝯſideratio inducere ſolet hominē ad hoc
ꝙ eius volūtas in pctō nō firmet̄. Et cō/
tra hoc peccat homo p quartā ſpēm pctī
in ſpm̄ſctm̄ ſcȝ p obſtinatōem. Et intelli
gant̄ iſta duo ſane. nō enī hic ſumit̄ impe
nitētia prout dicit pſeuerātiā in peccato
mortali vſqȝ ad mortē incluſiue. q2 iā nō
eſſet ſpeciale pctm̄. ſed q̄dā pctī circūſtan
tia que eēt ⁊ cōtingere poſſet in q̄libȝ pec
cato vt aliqualit̄ ſupra in ſcḋa acceptōne
pctī in ſpm̄ſctm̄ tactū eſt. Sȝ accipit̄ hic
impenitētia ſc̄m ꝙ importat ꝓpoſitū non
penitēdi ⁊ eſt ꝓprie reſpectu p̄teritoꝝ. Si
militer obſtinatio nō capit̄ hic p pſeuerā
tia ſeu cōtinuatōne in pctō. ſed q̄n homo
ſuū ꝓpoſitū in hoc firmat ꝙ vult peccato
inherere. ⁊ eſt ꝓprie reſpectu futuroꝝ. Ju/
xta illḋ Hieremie. viij. Nullus eſt q̄ agat
penitētiā. i. agere velit ſup pctō ſuo dicēs
quid feci q̄ntū ad primū Oēs ꝯuerſi ſunt
ad curſum q̄ſi equus impetu vadēs ad p̄
lium q̄ntū ad ſcḋm. ¶ Eſt etiā aduerten/
dū ꝙ Bernardus in li. de precepto ⁊ diſpē
ſatōne ponit. ꝙ nolle obedire/eſt reſiſtere
ſpūiſctō Gloſa etiā ordinaria leuitici. vij
dic. ꝙ ſimulata penitētia/eſt blaſphemia
ſpūſſcti Sciſma etiā recte ꝯtra ſpm̄ſctm̄
ꝯmitti videt̄. nāqȝ p eū eccl'ia vnit̄. Que
tria non vident̄ ſub ſex ſpēbꝫ pctī in ſpm̄
ſctm̄ ſupra declaratis cōphendi. Sȝ q̄
bene cōſiderat predicta tria ſub ipſis ſpe
ciebus effectualit̄ continētur ⁊ cōphen
dūtur. ⁊ ad ipſa reduci poſſunt. Utputa
nolle obedire ptinet ⁊ reducit̄ ad obſtina
tōem. Siſ'atio penitētie ptinet ⁊ reducit̄
ad ipenitētiā ⁊ ſub ea cōtinet̄. Sciſma p
tinet ⁊ reducit̄ ad inuidentiā fraterne gra
tie. p quam gratiā membra eccleſie vniūt̄

Quare irremiſſibile.

¶ Eſt eē notandū ꝙ pctm̄ in ſpm̄ſctm̄
dicit̄ cōiter irremiſſibile iuxta illud v̄bū
xpi Qui peccauerit in ſpm̄ſctm̄. nō remit
tet̄ ei in hoc ſeculo. neqȝ in futuro Qḋ ſic
p̄t intelligi Et ſc̄m oēs tres acceptōes pec
cati in ſpm̄ſctm̄ ſupra poſitas Juxta enī
ſcḋam acceptōeȝ q̄ eſt Aug. claꝝ ē ꝙ fina/
lis ipenitētia quā ponit pctm̄ ī ſpm̄ſan/
ctū realit̄ eſt irremiſſibil'. q2 nullo mō re/
mittit̄. Quō enī remitteret̄ pctm̄ mortale
in q̄ vſqȝ ad mortē pſeuerat? Nō enī hic ī
hac vita cū de eo nulla penitētia habita
facta ſit. nec etiā in vita futura. vbi nullꝰ
locꝰ eſt miſericordie. ſed pure iuſticie. vbi
etiā q̄s meritorie penitere nō p̄t. Scḋm
āt alias duas acceptōes ſcȝ p̄mā ⁊ t̄tiā di
cit̄ etiā pctm̄ ī ſpm̄ſctm̄ irremiſſibile. Nō
q2 nullo mō remittit̄. ſed q̄ntū eſt de ſe et
ſui natura/hȝ meritū nō remiſſiōis. mere
turqȝ ꝙ nō remittat̄. Et hoc dupl'r. Uno
mō q̄ntū ad penam Alio mō q̄ntū ad cul
pā. Quātū eī ad penā certū eſt. ꝙ q̄ ex ig/
norātia vel infirmitate peccat minorē pe
nā meret̄ maioreꝫ q̄dāmō excuſatōeȝ hȝ
vñ eiꝰ pena minui debeat. q̄ȝ q̄ ex certa ma
licia peccat. Ut grā exēpli. ad ꝓpoſitū v̄bi
xpi ſupra iuxta p̄mā acceptōeȝ pctī in ſpi
ritūſctm̄ allegati Judei q̄ blaſphemabāt
in xpm tāq̄ȝ filiū hoīs/vocādo eū voracē
vini potatorē ⁊ pblicanoꝝ amatorē. ma
iorē excuſatōeȝ hr̄e poterāt ꝓpter īfirmita
tē carnis quā in ipō xpo aſpiciebāt. ⁊ ſic
minorē circa hoc penā merebāt̄/ iō dicti
ſunt a xpo blaſphemaſſe in filiū qḋ remiſ
ſibile ē. Sȝ q̄n ipaȝ diuinitatē q̄ etiā erat
in xpo blaſphemabāt. curatōȝ. ſ. īfirmita/
tū. eiectōes demonioꝝ. illūiatōes cecoꝝ.
⁊ alioꝝ opa miraculoꝝ que ſunt proprie
opa diuinitat̄. ⁊ nō niſi p ſpm̄ſctm̄ fieri
poterant. attribuēdo diabolo. nullā excu
ſatōȝ hēbāt vñ pena eoꝝ minui mereret̄.
Et iō tūc dicti ſunt a xpo blaſphemaſſe ī
ſpm̄ſanctū. Qḋ peccatū n̄ fuit ad lrāȝ eis
remiſſum. neqȝ in hoc ſeculo neqȝ in futu
ro. imo ſc̄m expoſitōeȝ Criſoſ. p illo pctō
penā paſſi ſunt ⁊ ī p̄ntī vita p Romanos
⁊ in futura vita apḋ īferos. Quātū āt ad
culpā dꝫ peccatū ī ſpiritūſanctū irremiſ/

ſibile ex ipſa diſpoſitõe remittẽdi Sicut
enĩ aliq̃s morbꝰ corpalis ſm ſui naturã
incurabil' dr. q̃ñ in ſe hꝫ illd p qd tollunt
ea ex q̇bꝰ morbꝰ curari pt. vtputa qꝛ tollit
virtutẽ nature vel inducit faſtidiũ cibi et
medicine. licet deꝰ ſua gratia et miraculo
poſſet illuꝫ morbũ curare. ita ſuo mõ iſte
morbꝰ ſpũalis q̇ pctm̃ in ſpm̃ ſctm̃ dr ſm
ſuã naturã incurabilis ⁊ irremiſſibilis di
cit ex eo ſcꝫ q de ſui natura excludit ⁊ abij
cit ab homine illa p q̃ fit peccatoꝝ remiſ/
ſio Non tñ ꝓpter hoc intelligẽda eſt oĩno
p̄cluſa via ſanatõis ⁊ remiſſiõis. ſm oĩpo
tẽtiã ⁊ miſericordiã dei. p quã aliq̃ñ tles
q̃ſi miracl'oſe ſpũalit' ſanãt. licꝫ raro ⁊ dif
ficult'. De nullo eteni q̃ꝫdiu durat hec vi/
ta deſpandũ ẽ. ꝯſiderata. ſ. oĩpotẽtia ⁊ mi
ſericordia dei. Sꝫ ꝯſiderata natura ⁊ cõ/
ditiõe pcti. aliq̇ filij diffidẽtie dicũt vt hẽ/
tur p apl'm ad eph. v ¶ Sũt alij alio mõ
iſtã irremiſſibilitatẽ pcti in ſpm̃ ſctm̃ ex/
ponẽtes. ſꝫ effectualit' iuxta ea q̃ ſupra no
tata ſunt. Notãt eñ q hoc nomẽ irremiſſi
bile tripliciť ſumi pt. Uno mõ negatiue
ſcꝫ q nullo mõ remitti pt. Et iſto mõ pec
catũ angeli ⁊ dãnatoꝝ irremiſſibile dicũt
Alio mõ ꝑuatiue qd ſcꝫ ex ſe cõgruẽtiam
nõ hꝫ q remitti debeat. licꝫ ex congruẽtia
diuine bonitatꝭ remitti poſſit Et hoc mõ
omne pctm̃ mortale irremiſſibile dicunt
Tertio mõ ꝯ̃rie q. ſ. ex ſe iportat ⁊ icludit
diſpoſitõeꝫ ꝯ̃riã ad remiſſionẽ. Et h'mõ
pctm̃ in ſpm̃ ſctm̃ irremiſſibile dicunt. qꝛ
iportat ex ſe ⁊ includit diſpoſitõeꝫ ꝯ̃rian
tẽ grẽ remittẽti pctm̃. p deſpatõꝫ ſcꝫ vel p̄/
ſumptõeꝫ aut alias eiꝰ ſpẽs Et iuxta iſtũ
modũ ponẽdi capiũt etiã nũeꝝ ſeu ſuffi/
cientiã ſex ſpecieꝝ pcti in ſpm̃ ſctm̃ ſupra
enũerataꝝ. hoc ſcꝫ mõ. In remiſſiõe eĩ vt
dicũt tria ꝯcurrere hñt videlicꝫ. ipe remit
tẽs. ille cui remittit' ⁊ diſpoſitõ remittẽdi
in eo cui remittit'. In ipo remittente duo
ſunt. ſ. mĩa ⁊ iuſticia Cõtra ꝑmũ q̇ꝝ pec/
cat' p deſpatõeꝫ. ꝯ̃ ſcðm p p̄ſumptiõeꝫ In
eo cui remittit' duo eẽ ꝯuenit ſcilꝫ dolorẽ
de ꝯmiſſo. ⁊ ꝓpoſitũ vlteriꝰ de nõ ꝯmittẽ
do. Cõtra ꝑmũ q̇ꝝ peccat' p obſtinatõeꝫ.
Cõtra ſcðꝫ p finalẽ ipenitẽtiã Diſpoſitõ
ꝓ remittẽdi i eo cui remittit' duplex ẽ. ſ.
cognitio veri. ⁊ amor boni Cõtra ꝑmũ q̇
rũ peccat' p ipugnatõꝫ veritatꝭ agnite Cõ
tra ſcðm p inuidẽtiã fraterne grẽ. Et acci
pit' hic final' ipenitẽtia put i ſupioribꝰ de
claratũ ẽ. nõ quidẽ put iportat ꝯtinuatõ
nẽ in pctõ vſq3 in finẽ. nã ſic in q̇libꝫ pec/
cato mortali ꝯtingere pt. ſꝫ negatiue. put
ſcꝫ dicit ſeu iportat ꝓpoſitũ nõ penitendi
Et iſto mõ ẽ ſpẽs pcti in ſpm̃ ſctm̃ ¶ Bre
uiter vt iã tactũ eſt iſte vltimꝰ modꝰ ponẽ
di in effectu reincidit i ea q̃ ſupiꝰ dicta et
declarata ſunt. Sed iõ hic inſeri placuit
vt legentes cape poſſint qd eis magis ſe/
debit ⁊ placebit.

De peccato actua/ li vẽiali. Et circa ipꝫ in generali occurrẽ(tibꝰ.

Expedita igit' iuxta ice
ptũ huiꝰ octaui tractatꝰ p̄ñtꝭ li/
belli ordinẽ/ declaratõe duorũ
principaliũ mẽbroꝝ p̄rie diui
ſiõis pcti ſupra tacte ⁊ poſite/ ſcꝫ pcti ori
ginalis. ⁊ pcti actualis mortalis. Nunc
de alio tertõ mẽbro pricipali eiuſdẽ diui
ſionis. ſ. de pctõ actuali veniali/ aliq̃ dicẽ
da veniũt. Et p̄io q̇d ſit ⁊ vñ dicat'. Se/
cũdo de diuerſ' eiꝰ noibꝰ ſeu appellatõibꝰ.
Tertio de aliquibꝰ ipſiꝰ peccati effectibꝰ.

Quid ſit peccatuꝫ veniale. et vnde dicatur.

Peccatũ veniale ſm Aug. eſt q
licet penã mereat'. nõ tñ hoiem
vſq3 ad reatũ ꝑpetue mortꝭ gra
uat ſeu obligat. ſꝫ facile indulget'. ¶ Pro
q̃ ad maiorẽ declaratõeꝫ ſciẽdũ eſt q licet
diffinitõ Aug. in ſupioribꝰ pctõ mortali
attributa. ſ. qd eſt dictũ vel factũ vel ꝯcu/
pitũ ꝯ̃ legẽ dei ſeu legẽ eternã. pctõ actua
li in generali ſeu tãq3 generi/ ab aliq̇bꝰ at
tribuat'. ⁊ ſic ſm eos poſſet etiã pctõ veni
ali ſm tñ maius ⁊ minꝰ ꝯpetere ſeu ꝯueni/
re: Scðꝫ tñ btũꝫ Tho. p̄ria ſcðe ſue ſum
me. illa diffinitio ſic ſupra pctõ mortali
attributa: magꝭ ꝓprie ipſi pctõ mortali cõ
uenit. Nã in eo eſt pfecta rõ pcti. quã pro
prie dicta diffinitio iportat. Nã vt dr idẽ
doctor q pctm̃ veniale dicat' pctm̃. hoc ſo
lũ eſt ſm ipfectã rõem pcti. imo in ordie
ac reſpectu ad pctm̃ mortale pt eo mõ pec
catũ veniale dici pctm̃ ſicut accñs i ordi/
ne ac reſpectu ad ſubam dr ens. i. ſm ipfe
ctã rõem entis Pctm̃ enĩ veniale ex ſe nõ
fit ſeu ꝯmittit' ꝯ̃ legẽ. Nã hõ inq̃ntũ veni
aliter peccãs/ ñ facit q lex phibꝫ. nec p̄ter
mittit illd ad qd lex ex p̄cepto obligat. qꝛ
iã non peccaret venialiter ſed mortaliter.